

**Објављивање података и информација
Српске банке а.д. Београд
са стањем на дан 31.12.2011. године**

У складу са Законом о банкама, Одлуком о објављивању података и информација банке („Сл. гласник РС“, бр. 45/2011), Одлуком Извршног одбора Српске банке а.д. о усвајању критеријума за утврђивање података и информација које је банка дужна да објављује, условима и начину и роковима њиховог објављивања, бр.1011/11 од 29.12.2011.год., Српска банка а.д. Београд (у даљем тексту Банка) објављује извештај који садржи све, одлуком НБС, прописане податке и информације.

Извештај се јавно објављује на интернет страници Банке (www.srpskabanka.rs).

Објављивање се односи искључиво на податке Банке, с обзиром да Банка не врши консолидацију.

1. Пословно име и седиште банке

Српска банка а.д. Београд, Савска 25 Београд

2. Стратегија управљања ризицима и политике за управљање ризицима

Систем управљања ризиком обухвата стратегију и политику управљања ризицима, процедуре, методологије и друга акта којима су регулисани послови из области управљања ризиком, укључујући и извештавање надлежних органа, као и поступке унутрашње контроле и интерне ревизије.

Систем управљања ризиком омогућава управљање свим ризицима којима је Банка изложена у свом пословању. Стратешки циљеви пословања Банке опредељују доминантне врсте ризика у наредном периоду. Кредитни ризик, девизни ризик, оперативни ризик имаће одлучујући утицај на резултат и капитал Банке и захтеваће највећи део капитала, као обезбеђење од могућих губитака. Тржишни ризици којима је Банка била и којима ће бити изложена у наредном периоду, имаће знатно мање ефекте, због структуре пословне активности Банке. Ризик ликвидности и каматни ризик имаће утицај, претежно, на резултат Банке, а знатно мање на капитал Банке.

Систем управљања ризицима обезбеђује да ризични профил Банке увек буде у складу са дефинисаном склоношћу Банке ка ризицима.

Кредитни ризик је најважнији сегмент ризика у профилу ризика Банке, а везан је за стратегију раста пласмана клијентима правним и физичким лицима од око 15% годишње, уз релативно јачање пласмана становништву у 2013. години (20%). Структура кредитног портфолиа задржаће постојећи однос доминације пласмана правним лицима од преко 80%, становништву од око 10% и осталим клијентима до 10% портфолиа. У спрези са кредитним ризиком појачаће се утицај пратећих ризика као што су: ризик релативно брзог раста пласмана, ризик концентрације пласмана појединим клијентима и ризик смањења наплативости услед погоршања девизне позиције дужника. Банка ће појачано пратити и контролисати и ове комплементарне ризике.

У процесу имплементације нове регулативе НБС, Банка је опредељена за коришћење стандардизованог приступа у управљању кредитним ризиком, који је примерен мањим банкама, односно, обиму и структури кредитне активности Банке.

Девизни ризик и даље има значајан ефекат на резултат и капитал Банке, јер се очекује учешће девизне компоненте у структури депозита од око 30% у новим средствима, односно, око 35% у укупним депозитима. Банка намерава да и даље укључује све девизне и позиције са валутном клаузлом из билансне и ванбилансне активе, у процес управљања девизним ризиком. Лимит изложености од максимално 20% регулаторног капитала Банка ће поштовати и у наредном периоду и за тај ризик резервисати потребан део капитала.

Оперативни ризик Банке постајаће све важнији са ширењем мреже пословних јединица (планирано три експозитуре годишње), као и са увођењем у понуду нових производа и преласком на сложенију информатичку подршку. Нова регулатива НБС свакако ће захтевати издвајање дела регулаторног капитала за обезбеђење од оперативног ризика. Банка је опредељена да користи приступ основног индикатора за обрачунавање потребног нивоа капитала (капитални захтев), базиран на просечном нивоу пословне активности Банке.

Стратегијом управљања ризицима Банке и Политиком управљања ризицима Банке утврђено је да вредност позиција у књизи трговања не прелази:

- 5% укупних послова банке дуже од три радна дана у календарском месецу;
- 1,5 милијарди динара дуже од три радна дана у календарском месецу;
- вредност ставки у књизи трговања ни у једном моменту не прелази 6% укупних послова банке нити износ од 2 милијарде динара.

Испуњавањем ових услова Банка нема обавезу да израчунава и обезбеђује покриће капиталних захтева у вези са тржишним ризицима који произлазе из ставки које се воде у књизи трговања, али ће израчунавати и обезбеђивати покриће капиталних захтева у вези с кредитним и девизним ризиком који произлазе из њене банкарске књиге. За трансакције које су изложене тржишном ризику, Банка утврђује лимите, примењује документовано праћење позиција и појединачно и кумулативно извештавање. У случају прекорачења лимита и стицања услова за обрачун капиталног захтева за тржишни ризик, Банка ће применити процедуром утврђену методологију.

Управљање ризиком ликвидности и каматним ризиком Банка ће спроводити у циљу минимизирања расхода по основу повећаних трошкова прибављања средстава или негативног геха у цени прибављања и пласирања средстава. Банка ће користити лимите и начела управљања овим ризицима, која су наведена у ранијем приказу изложености Банке појединим врстама ризика. Такође, у управљање овим ризицима биће укључени и резултати стрес тестова изложености Банке, које ће Банка редовно спроводити на бази сценарио анализа или реалних процена могућих промена у окружењу. Банка прати ризик ликвидности кроз прописани показатељ дневне ликвидности и интерне моделе за праћење ликвидности (гап ликвидности, рацио ликвидности, праћење депозитне структуре и лимите за ризик). Банка је Планом ликвидности у случају настанка непредвиђених догађаја – кризе ликвидности и другим интерним актима за мерење и праћење ризика ликвидности дефинисала квантитативне показатеље и утврдила критичне вредности тих показатеља који представљају индикаторе раног упозорења негативних тенденција у ликвидној позицији Банке.

Све остале могуће изложености Банке ризицима у пословању, биће предмет праћења и процене потенцијалног настанка значајних губитака на капиталу или финансијском

результату. У случају јачања изложености неком од осталих ризика, Банка ће ревидирати ризични профил Банке и утврдити додатни капитални захтев за тај ризик.

Стратегија управљања ризицима реализује се кроз политике, процедуре и методологије за управљање ризицима. Банка обезбеђује праћење реализације усвојених одлука и по потреби врши њихово усаглашавање са значајним променама у окружењу или у ризичном портфолиу Банке.

Политика управљања ризицима усмерена је на свеобухватно сагледавање могућих ризика у пословању Банке, а нарочито на процену и контролу:

- кредитног ризика са ризиком измирења и ризиком друге уговорне стране;
- ризика ликвидности;
- каматног ризика;
- девизног ризика и осталих тржишних ризика;
- ризика концентрације по основу изложености према једном лицу или групи повезаних лица, географском подручју, врсти пласмана или другом фактору ризика;
- оперативног ризика;
- ризика улагања Банке у друга правна лица и у основна средства;
- ризика који се односе на земљу порекла лица према коме је Банка изложена и
- других ризика (смањење вредности потраживања, ризик усклађености пословања, стратешки ризик итд).

Банка, такође, идентификује, прати и управља ризиком усклађености пословања Банке, који посебно обухвата ризик од санкција регулаторног тела и финансијских губитака, као и репутациони ризик.

У организационом смислу управљање ризицима је поверено Управном одбору, Одбору за праћење пословања Банке, Одбору за управљање активом и пасивом, Извршном одбору и Кредитним одборима чије су надлежности утврђене прописима Народне банке Србије, Статутом и другим актима Банке. Управни одбор је надлежан за утврђивање стратегије и политика управљања ризицима, а Одбор за праћење пословања Банке врши праћење спровођења усвојених политика и предлаже мере за унапређење процеса управљања ризицима или мере за отклањање уочених недостатака у постојећим процедурама и процесима. Извршни одбор је надлежан за усвајање процедура, методологија и других пратећих аката којима се ближе уређују поступци управљања ризицима и контролу њихове примене. Одбор за управљање активом и пасивом редовно прати утицај промена у структури активе и пасиве банке на изложеност појединим ризицима и предлаже мере за унапређење процеса управљања ризицима и капиталом Банке. Кредитни одбори за правна и физичка лица надлежни су за доношење одлука о појединачним пласманима, на бази предлога и процена ризика надлежних служби.

Ради примене посебног и јединственог система управљања ризицима и обезбеђења функционалне и организационе одвојености активности управљања ризицима од редовних пословних активности Банке, Банка је формирала Сектор за управљање ризицима и у оквиру Сектора, Службу управљања кредитним ризиком, Службу управљања портфолиом, Службу управљања ризиком ликвидности, тржишним ризицима, оперативним ризиком и другим ризицима и Службу управљања капиталом.

У свом пословању Банка може бити под утицајем негативних кретања односно под утицајем значајних поремећаја у макроекономском окружењу, као што су: опадање привредне активности, глобална финансијска криза, општа неликвидност у платном промету, јачи поремећај валутних односа, нагли раст цена и слично, што повећава ниво

појединих ризика (кредитни ризик, ризик ликвидности, девизни ризици други). Ради смањења могућих губитака по овом основу, Банка ће континуирано пратити стање у окружењу и кориговањем лимита на нивоу грана, региона или врста ризика, прилагођавати своју изложеност ризицима.

3. Капитал банке

Укупан капитал Банке се састоји од основног и допунског капитала и одбитних ставки.

Основни капитал чини: акцијски капитал по основу обичних акција, резерве из добити, и нематеријална улагања као минусне ставке основног капитала.

Допунски капитал чине ревалоризационе резерве које се односе на основна средства и учешћа у капиталу.

Одбитне ставке од укупног капитала чини износ потребне резерве.

Банка не поседује хибридне инструменте, односно субординиране инструменте, те осим ревалоризационих резерви нема других елемената допунског капитала.

У наставку је дата табела која приказује структуру капитала Банке на дан 31.12.2011. године.

		(000 РСД)
Р.бр	Назив позиције	31.12.2011
1.	Елементи који се укључују у основни капитал (1.1+1.2-1.3)	3.945.311
1.1.	Номинална вредност уплаћених акција	3.021.290
1.2.	Резерве из добити	934.566
1.3.	Нематеријална улагања	10.544
2.	Елементи који се укључују у допунски капитал	434.342
2.1.	Део ревалоризационих резерви банке	434.342
3.	Одбитне ставке од основног капитала	1.126.967
3.1.	Износ потребне резерве за процењене губитке	1.126.967
4.	Укупан основни капитал	2.818.344
5.	Укупан допунски капитал	434.342
6.	Укупан капитал	3.252.686

4. Капитални захтеви и интерна процена адекватности капитала

4.1 Адекватност капитала и капитални захтеви банке

Законом о банкама прописан је минимум адекватности капитала од 12% изнад кога банке морају да одржавају величину свог показатеља, израженог кроз однос капитала и ризичне пондерисане активе и ризичних ванбилансних ставки (кредитни капитални захтев) и увећаног за изложеност Банке девизном ризику (девизни капитални захтев), тржишном

ризик (тржишни капитални захтев) и оперативном ризику (капитални захтев за оперативни ризик).

У складу са Одлуком о адекватности капитала банке, Банка израчунава капиталне захтеве за следеће ризике:

- кредитни ризик – применом стандардизованог приступа;
- тржишни ризик – девизни ризик у оквиру банкарске књиге применом стандардизованог приступа;
- оперативни ризик – применом приступа основног индикатора.

Капитални захтеви

(000 РСД)

Р.Бр.	Назив позиције	31.12.2011
1.	Капитални захтев за кредитни ризик (1.1+1.2)	1.263.080
1.1.	Банке	73.080
1.2.	Привредна друштва	1.108.949
1.3.	Физичка лица	79.594
1.4.	Остало	1.457
2.	Капитални захтев за девизни ризик	39.316
3.	Капитални захтев за оперативни ризик	172.374
4.	Укупно капитални захтеви (1 + 2+3)	1.474.769

На дан 31.12.2012. године показатељ адекватности капитала износи 26,47%. У четвртм кварталу 2012. године адекватност капитала је значајно повећана у односу на претходни квартал, као последица повећања нивоа регулаторног капитала и смањења укупне ризичне активе. У овом кварталу дошло је, с друге стране и до повећања активе која се класификује и по том основу, обрачунате посебне резерве. Приликом израчунавања висине капитала за потребе адекватности, Банка је извршила умањење основног капитала за 1.126.967 хиљада динара, што је износ потребне резерве за процењене губитке. За покриће кредитног ризика у банкарској и трговачкој књизи Банка је морала да ангажује део капитала у износу од 1.263.161 хиљада динара, за покриће девизног капиталног захтева део капитала у износу од 39.316 хиљада динара и за покриће оперативног ризика део капитала у износу од 172.374 хиљада динара. Учешће позиција књиге трговања у укупном портфолиу Банке је испод прописаног лимита, тако да Банка нема обавезу израчунавања капиталних захтева везаних за остале тржишне ризике који произилазе из ставки које се воде у књизи трговања.

Показатељ адекватности капитала

(000 РСД)

Р.Бр.	Назив позиције	31.12.2011
1.	Капитал	3.252.686
2.	Актива пондерисана кредитним ризиком	10.525.660
3.	Изложеност девизном ризику	327.633
4.	Изложеност оперативном ризику	1.436.447
5.	Показатељ адекватности капитала	26,47

4.2 Процес интерне процене капитала и методологије за сваки ризик

Банка је опредељена за поуздан процес управљања ризиком који адекватно идентификује, мери, процењује и прати ризике кроз интерну процену адекватног капитала и спроводи процес процене који обухвата све кључне елементе процене капиталних захтева, планирања капитала и управљања капиталом, што осигурава потребан износ капитала у складу са ризичним профилем Банке. Процену капитала потребног за покриће ризика Банка врши утврђивањем капиталних захтева за поједине врсте ризика, којима је у свом пословању изложена. Такође, Банка прати и одржава ниво капитала на потребном нивоу, сагледавајући његову усаглашеност са прописаним минималним нивоом капитала и висином капиталних захтева.

Ризици се квантитативно и квалитативно процењују у зависности да ли ће њихов ефекат имати финансијски ефекат на резултат Банке и капитал.

Планирање капитала у Банци врши се једном годишње у оквиру Плана пословања банком, који укључује процену за текућу годину и Стратегијом развоја Банке кроз пројекцију за наредне три године. Планом и стратегијом развоја Банке предвиђено је да се остварена текућа добит увек расподељује у повећање капитала Банке.

Банка је у складу са смерницама НБС одлучила да прихватити приступе Стуба I кроз минималне капиталне захтеве за кредитни ризик, девизни ризик и оперативни ризик, а где је то могуће, унапређиваће интерне моделе за остале ризике који могу имати квалитативне и квантитативне ефекте на капитал и резултат Банке.

Процедура процене адекватности интерног капитала дефинише се на следећи начин:

- 1) Израчунавање минималних капиталних захтева по захтевима Стуба I у складу са смерницама НБС применом стандардизованог приступа за кредитни ризик и тржишни ризик, и приступ основног индикатора за оперативни ризик.
- 2) Предвиђени приходи, профитабилност и расподелу (буџетирање) капитала узимајући у обзир целокупну пословну стратегију Банке, склоност ризицима и пројекције економских показатеља.
- 3) Сагледавање резервације за губитке у преходним годинама и одређивање вероватноће понављања у већини случајева.
- 4) Испитивање изложеност ризику кроз сценарио анализе отпорности на стрес тест. Ове сценарио анализе углавном предвиђају врло ретке и готово искључиво најгоре случајеве.
- 5) Процена утицаја сценарио анализа кроз измену битних фактора у пословању Банке (промену ГАП –а неусклађености, измену каматних стопа, диверзификацију портфолиа и остало) на профитабилност и пројектовани капитал и ако је потребно, извршити додатну расподелу капитала и укључити га у интерни капитал Банке.

Укупан износ интерног капитала Банка израчунава узимајући у обзир ниво капитала добијен сабирањем минималних капиталних захтева за сваку појединачну врсту квантитативно одређених ризика, и корекцијама кроз коришћење сопствених приступа за израчунавање интерног капитала, односно стрес тестова.

Интерна процена адекватности спроводиће се једном годишње. Интерни капитал се обрачунава за све остале ризике који нису обухваћени регулаторним оквиром, уколико стрес тестирање не покаже превелика одступања па би се вршила корекција капиталних захтева и за основне ризике. Под стрес тестирањем подразумева процена потенцијалних

ефеката специфичних догађаја и/или промене више фактора ризика на капитал и финансијски резултат Банке. Стрес тестирање ће се спроводити:

1) анализом осетљивости, којом се процењују ефекти промене одређеног фактора ризика на капитал и финансијски резултат банке, или

2) сценарио-анализом, којом се процењују ефекти истовремене промене више фактора ризика на капитал и финансијски резултат банке у јасно утврђеним ванредним (стресним) околностима.

Банка ће резултате добијене по основу стрес тестирања узимати у обзир при процени и одржавању интерног капитала на одговарајућем нивоу. Банка ће у стрес тестове укључи све значајне факторе ризика специфичне за њено пословно окружење, укључујући и факторе макроекономског окружења.

4.3 Изложеност ризицима, приступ и процена ризика

4.3.1 Кредитни ризик

Доспелим ненаплаћеним потраживањем Банка сматра:

- ситуацију када дужник касни у измирењу својих обавеза више од 90 дана од дана доспећа обавезе у било којем материјално значајном износу, при чему се доцња у измирењу обавеза рачуна у складу са Одлуком о класификацији билансне активе и ванбилансних ставки банке.

- постојање проблематичне финансијске ситуације која може (највероватније ће) резултирати у немогућности измирења обавезе према Банци иако то још није случај, не узимајући у обзир могућност наплате по основу активирања средстава обезбеђења.

- отворен процес стечаја, ликвидације или неке врсте финансијског реструктурирања дужника.

Банка редовно процењује обезвређење билансне активе и ванбилансних ставки изложених кредитном ризику на појединачној и групној основи.

У складу са интерном методологијом, на сваки извештајни датум Банка процењује да ли постоји објективни доказ умањења (обезвређења) вредности финансијског средства или групе финансијских средстава. Губици по основу обезвређења се признају само ако постоји објективни доказ о обезвређењу као резултат једног или више догађаја који су настали након почетног признавања средстава и када исти утичу на процењене будуће новчане токове финансијског средства или групе финансијских средстава.

Објективни доказ о обезвређењу постоји:

- ако финансијско стање дужника указује на знатне проблеме у његовом пословању;
- ако постоје подаци о неизмирењу обавеза, о учесталом кашњењу у отплати камата и/или главнице или о неиспуњавању других уговорних одредаба;
- ако банка, услед финансијских тешкоћа дужника, битно промени услове отплате потраживања у односу на оне који су првобитно уговорени;
- ако постане извесно да ће бити покренут стечајни поступак над дужником или друга врста његове финансијске реорганизације.

Приликом процене обезвређења Банка прво врши индивидуалну процену да утврди да ли постоје објективни докази о обезвређењу за свако финансијско средство које је индивидуално значајно, као и групну процену за финансијска средства која нису индивидуално значајна. Уколико Банка утврди да не постоје објективни докази о

обезвређењу за финансијска средства за која се врши индивидуална процена, Банка сврстава таква средства у групу финансијских средстава са сличним карактеристикама кредитног ризика и врши групну процену обезвређења. Средства за која се врши индивидуална процена обезвређења и за која се признаје губитак по основу обезвређења нису укључена у групну процену обезвређења.

Уколико постоји објективни доказ да је настао губитак због умањења вредности, износ губитка се утврђује као разлика између књиговодствене вредности датог финансијског средства и садашње вредности очекиваних прилива готовине у будућности, дисконтованих оригиналном каматном стопом.

При обрачуну износа обезвређења билансне активе и вероватног губитка по основу ванбилансних ставки, Банка може узети у обзир новчане токове по основу активирања средстава обезбеђења потраживања – хипотека, залога и други инструменти обезбеђења чијом реализацијом је могућа наплата пласмана. Банка користи ову могућност уколико постоји објективни доказ о обезвређењу билансне активе или ванбилансних ставки, а процењено је да не постоји могућност наплате пласмана (делимично или у целости) редовним путем.

За потребе групне процене обезвређења, финансијска средства се групишу на основу сличних карактеристика кредитног ризика и интерног система класификације Банке за пласмане физичким лицима. Карактеристике на основу којих се врши груписање су врста пласмана и број дана доцње. Процена обезвређења потраживања по утврђеним групама утврђује се на основу података о губицима из ранијих периода за потраживања са сличним карактеристикама (за дату врсту производа и број дана доцње у измиривању обавеза према банци). За потребе процене обезвређења потраживања од физичких лица израђена је транзиторна матрица за период од претходне три године. Банка редовно проверава и преиспитује методологију и претпоставке коришћене за процену будућих токова готовине како би се смањиле разлике између процењених губитака и стварно насталих губитака.

4.3.1.1 Обрачун капиталног захтева за кредитни ризик

За израчунавање капиталног захтева за кредитни ризик Банка користи стандардизован приступ заснован на пондерима ризика. Пондер кредитног ризика се за сваку појединачну позицију билансне активе и ванбилансну ставку (у даљем тексту: изложеност) одређује на основу класе изложености и нивоа њеног кредитног квалитета.

Свака појединачна позиција билансне активе и ванбилансне ставке из банкарске књиге распоређује се у једну од следећих класа изложености:

- 1) изложености према државама и централним банкама;
- 2) изложености према територијалним аутономијама и јединицама локалне самоуправе;
- 3) изложености према јавним административним телима;
- 4) изложености према међународним развојним банкама;
- 5) изложености према међународним организацијама;
- 6) изложености према банкама;
- 7) изложености према привредним друштвима;
- 8) изложености према физичким лицима;
- 9) изложености обезбеђене хипотекама на непокретностима;
- 10) доспела ненаплаћена потраживања;

- 11) високоризичне изложености;
- 12) изложености по основу покривених обвезница;
- 13) изложености по основу улагања у отворене инвестиционе фондове;
- 14) остале изложености.

Банка користи кредитне рејтинге АКИ који додељивање рејтинга обавља у складу са методологијом OECD-а. Банка тренутно не користи кредитне рејтинге АЕКР, имајући у виду да ниједна рејтинг агенција није добила дозволу Народне банке Србије за издавање рејтинга. АКИ рејтинзи се користе за изложености према државама и централним банкама, као и према банкама уколико се ради о страним лицима.

Банка за изложености према банкама чији је преостали рок доспећа дужи од три месеца и за које не постоји расположиви кредитни рејтинг изабране агенције за рејтинг додељује пондер кредитног ризика државе у којој банка–дужник има седиште или пондер кредитног ризика 50%, зависно од тога који је пондер већи.

Банка за изложености према банкама чији преостали рок доспећа није дужи од три месеца а за које не постоји расположиви кредитни рејтинг изабране агенције за рејтинг додељује пондер кредитног ризика државе у којој банка–дужник има седиште или пондер кредитног ризика 20%, зависно од тога који је пондер већи.

4.3.1.2 Нето изложеност банке по класама изложености пре техника ублажавања:

(000 РСД)

Нето изложеност		
Класе изложености	Билансне позиције	Ванбилансне ставке
Изложеност према државама и централним банкама	3.470.520	0
Изложеност према банкама	2.778.457	0
Изложеност према привредним друштвима	7.205.262	9.462.185
Изложеност према физичким лицима	795.537	306.557
Остале изложености	2.852.715	36.081.427
Укупно	17.102.492	45.850.170

4.3.1.3 Географска расподела изложености:

а) Изложеност према државама и централним банкама

(000 РСД)

	Билансне позиције	Ванбилансне ставке
Србија	3.470.520	0
Укупно	3.470.520	0

б) Изложеност према банкама

(000 РСД)

	Билансне позиције	Ванбилансне ставке
Србија:	89.689	0
– Београд	80.593	0
– Војводина	2.801	0
– остатак Србије	3.294	0
Европска унија	2.057.559	0
Остатак Европе	25.561	0
Остатак света	608.648	0
Укупно	2.778.457	0

в) Изложеност према привредним друштвима

(000 РСД)

	Билансне позиције	Ванбилансне ставке
Србија:	7.196.164	9.462.185
– Београд	2.521.463	8.367.224
– Војводина	1.810.360	356.044
– остатак Србије	2.864.341	708.917
Европска унија	9.098	0
Укупно	7.205.262	9.462.185

г) Изложеност према физичким лицима

(000 РСД)

	Билансне позиције	Ванбилансне ставке
Србија:	795.535	306.510
– Београд	570.787	224.706
– Војводина	14.899	5.274
– остатак Србије	209.848	76.530
Остатак Европе	3	48
Укупно	795.537	306.558

4.3.1.4 Расподела изложености према секторима:

а) Изложеност према банкама

(000 РСД)

	Бруто	Исправка вредности и потребна резерва	Нето
Банке	2.858.409	79.952	2.778.457
Укупно	2.858.409	79.952	2.778.457
од тога Дospelа ненаплаћена потраживања	75.525	75.525	0

б) Изложеност према привредним друштвима

(000 РСД)

	Бруто	Исправка вредности и потребна резерва	Нето
пољопривреда	612.431	447.997	164.434
рударство и енергетика	49.566	7.910	41.656
грађевинарство	1.499.006	270.393	1.228.613
прерађивачка индустрија	5.475.416	1.285.608	4.189.808
трговина	9.226.491	479.761	8.746.730
услуге, туризам и угоститељство	133.864	51.262	82.602
саобраћај и везе	511.718	34.701	477.018
финансије	1.242.121	125.924	1.116.197
државна администрација и др.јавне услуге	126	36	89
остало	654.201	33.900	620.300
Укупно	19.404.939	2.737.491	16.667.448

Од тога доспела ненаплаћена потраживања

(000 РСД)

	Бруто	Исправка вредности и потребна резерва	Нето
пољопривреда	389.746	379.380	7.877
рударство и енергетика	2.062	710	1.352
грађевинарство	85.859	69.247	16.612
прерађивачка индустрија	639.346	426.005	213.341
трговина	635.509	260.109	375.401
услуге, туризам и угоститељство	47.371	45.364	2.007
саобраћај и везе	2.716	107	2.608
финансије	54.655	1.389	53.266
државна администрација и др.јавне услуге	126	36	90
остало	16.465	10.896	5.569
Укупно	1.873.855	1.195.732	678.123

г) Изложеност према физичким лицима

(000 РСД)

	Бруто	Исправка вредности и потребна резерва	Нето
Изложеност према физичким лицима	1.343.116	241.022	1.102.094
Укупно	1.343.116	241.022	1.102.094
од тога доспела ненаплаћена потраживања	219.411	195.434	23.976

4.3.1.5 Расподела изложености према преосталом доспећу:

(000 РСД)

Изложеност банке према		до 90 дана	91-180 дана	181-365 дана	Од 1 до 5 година	Преко 5 година	Без уговореног рока
државама и централним банкама	Билансна	0	0	0	0	0	3.470.520
	Ванбилансна	0	0	0	0	0	0
банкама	Билансна	1.963.614	20.928	495.046	12.982	9.098	276.789
	Ванбилансна	0	0	0	0	0	0
привредним друштвима	Билансна	3.678.857	1.245.952	1.618.869	645.917	15.667	
	Ванбилансна	472.853	1.561.916	5.498.010	1.929.406	0	
физичким лицима	Билансна	83.383	84.638	144.900	307.529	175.086	0
	Ванбилансна	159.628	55.561	39.242	52.126	0	0
остале изложености	Билансна	0	0	0	0	0	2.852.715
	Ванбилансна	0	0	0	0	0	36.081.427

4.3.1.6 Приказ промена у исправкама вредности билансне активе и резервисања током периода:

(000 РСД)

	Почетно стање на дан 01.01.2011. године	Повећање током 2011. године	Смањење током 2011. године	Остала прилагођавања	Завршно стање на дан 31.12.2011. године
Исправка вредности билансне активе	1.416.878	966.205	498.810	2.088	1.886.361
Резервисања по ванбилансним ставкама	24.731	72.070	49.830	155	47.126
Укупно	1.441.609	1.038.275	548.640	2.243	1.933.488

4.3.1.7 Расподела изложености према категоријама класификације:

(000 РСД)

Ознака класификације	Активна која се класификује					Посебна резерва	Исправке вредности по МРС39	Резерва из добити
	Билансна	Ванбилансна	Укупно	Одбитне ставке	Основица			
А	3.662.530	3.084.289	6.746.819	1.538.896	5.207.923	0	14.952	0
Б	3.169.550	1.445.722	4.615.272	485.062	4.130.210	82.604	102.789	7.656
В	3.707.620	968.591	4.676.211	156.259	4.519.952	677.993	131.685	474.258
Г	1.299.927	177.195	1.477.122	40.461	1.436.661	430.998	118.135	370.490
Д	1.800.462	225	1.800.687	126	1.800.561	1.800.560	1.564.218	274.564
Укупно	13.640.089	5.676.022	19.316.111	2.220.804	17.095.307	2.992.155	1.931.779	1.126.967

Износ изложености пре и након коришћења кредитне заштите према нивоу кредитног квалитета:

(000 РСД)

	Бруто изложеност	Исправке вредности, резервисања и потребна резерва	од чега: потребна резерва	Нето изложеност	Вредност изложеност после примене кредитне заштите	
1	Укупна изложеност	66.398.803	3.435.597	1.126.967	62.963.205	19.246.317
Приказ по врстама изложености:						
2	Билансне позиције	20.365.054	3.252.018	990.473	17.113.036	17.102.492
3	Ванбилансне ставке	46.033.749	183.579	136.494	45.850.170	2.143.825
Приказ по пондерима кредитног ризика:						
4	0%	42.791.896	376.764	1	42.415.132	6.361.947
5	10%	0	0	0	0	0
6	20%	2.660.122	3.746	3.740	2.656.376	2.656.376
7	35%	128.748	2.724	0	126.025	126.025
8	50%	88.720	0	0	88.720	88.720
9	75%	1.153.292	54.372	17.613	1.098.919	884.022
10	100%	19.064.936	2.699.112	1.087.593	16.365.823	8.917.016
11	150%	511.089	298.878	18.020	212.210	212.210

4.4 Технике ублажавања кредитног ризика

Банка користи технике ублажавања кредитног ризика које су, у складу са Одлуком о адекватности капитала банке, прихватљиве код примене стандардизованог приступа за утврђивање капитала за покриће кредитног ризика.

Банка може вршити прилагођавање активе пондерисане кредитним ризиком за ефекте техника ублажавања тог ризика ако, ради смањења овог ризика, користи подобне инструменте кредитне заштите и ако су испуњени услови за признавање кредитне заштите. Износ активе пондерисане кредитним ризиком обрачунат након прилагођавања за ефекте техника ублажавања тог ризика не може бити већи од износа активе пондерисане овим ризиком обрачунате пре тог прилагођавања.

Банка може користити више од једног инструмента кредитне заштите за смањење кредитног ризика по основу једне изложености, и у том случају дату изложеност дели на такав начин да сваки њен део буде покривен једним инструментом кредитне заштите и за сваки од тих делова посебно обрачунава износ активе пондерисане кредитним ризиком.

Банка, ради прилагођавања активе пондерисане кредитним ризиком за ефекте техника ублажавања тог ризика, користити следеће инструменте кредитне заштите:

- 1) инструменте материјалне кредитне заштите, и то средства обезбеђења у облику финансијске имовине;
- 2) инструменте нематеријалне кредитне заштите, и то гаранције, друге облике јемства и контрагаранције (укључујући и друге сличне инструменте нематеријалне кредитне заштите).

Подобним средствима обезбеђења у облику финансијске имовине сматрају се:

- 1) готовина и готовински еквиваленти депоновани код Банке;

2) дужничке хартије од вредности држава или централних банака с расположивим кредитним рејтингом изабране агенције за рејтинг или агенције за кредитирање извоза коме одговара ниво кредитног квалитета 4 или бољи;

3) дужничке хартије од вредности банака с расположивим кредитним рејтингом изабране агенције за рејтинг коме одговара ниво кредитног квалитета 3 или бољи;

4) дужничке хартије од вредности привредних друштава с расположивим кредитним рејтингом изабране агенције за рејтинг коме одговара ниво кредитног квалитета 3 или бољи;

5) дужничке хартије од вредности с расположивим краткорочним кредитним рејтингом изабране агенције за рејтинг коме одговара ниво кредитног квалитета 3 или бољи;

6) акције или конвертибилне обвезнице које су укључене у главни берзански индекс;

7) злато.

Гаранције, други облици јемства и контрагаранције сматрају се подобним инструментима нематеријалне кредитне заштите ако су пружаоци кредитне заштите:

1) државе и централне банке;

2) територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе;

3) међународне развојне банке;

4) међународне организације наведене у овој класи изложености;

5) јавна административна тела за која се пондер кредитног ризика додељује на начин који је прописан за изложености према државама и централним банкама или за изложености према банкама;

6) банке;

7) привредна друштва, укључујући и матично друштво и подређена друштва банке, с расположивим кредитним рејтингом изабране агенције за рејтинг коме одговара ниво кредитног квалитета 2 или бољи.

Банка, у смислу Одлуке о адекватности капитала банке, од материјалних средстава кредитне заштите, у највећем броју случајева прихвата готовину депоновану код Банке, а од нематеријалних средстава кредитне заштите гаранције државе.

Банка признаје инструменте материјалне кредитне заштите за ублажавање кредитног ризика, ако су испуњени следећи услове:

1) да су довољно ликвидни, односно лако утрживи;

2) да се њихова вредност значајно не мења током времена – да би обезбедили извесност кредитне заштите;

3) да уговорни однос по основу ког су ти инструменти прибављени даје Банци право да благовремено уновчи или пренесе, присвоји или задржи имовину којом се обезбеђује кредитна заштита у случају неизмирења обавеза дужника Банке, односно његовог стечаја, ликвидације или настанка другог уговореног кредитног догађаја који се односи на тог дужника;

4) да степен корелације између вредности тих инструмената и кредитне способности дужника није висок.

Банка признаје инструменте нематеријалне кредитне заштите за ублажавање кредитног ризика, ако су испуњени следећи услове:

1) да је кредитна заштита директна;

2) да је ниво, односно износ кредитне заштите јасно утврђен и да се не може оспорити;

3) да уговор по основу ког су прибављени инструменти кредитне заштите не садржи одредбе које:

- пружаоцу кредитне заштите омогућавају да једнострано откаже овај уговор,
- увећавају трошак кредитне заштите као резултат погоршања кредитног квалитета односне изложености,
- утичу на обавезу пружаоца кредитне заштите да благовремено изврши плаћање у случају да дужник Банке по односној изложености не изврши било коју доспелу обавезу плаћања, или
- пружаоцу кредитне заштите омогућавају да скрати рок на који је уговорена та заштита;

4) да се могу реализовати у складу с меродавним правом;

5) да Банка управља ризиком концентрације који може настати услед коришћења ових инструмената и да је документовала начин на који је стратегија коришћења тих инструмената укључена у свеобухватни систем управљања ризицима.

Банка признаје хипотеку на непокретности као инструмент кредитне заштите и при томе захтева прибављање процењене вредности од стране овлашћених проценитеља и мишљења стручне Службе надлежне за правне послове о могућности успостављања средства обезбеђења. Банка редовно захтева независну процену, а најмање једном у три године и ванредно када се на основу екстерних информација процењује да је дошло до поремећаја на тржишту која могу имати утицаја на вредност колатерала.

Изложености покривене средствима ублажавања кредитног ризика по класама изложености:

(000 РСД)

Класа изложености	Износ изложености покривен финансијском имовином	Износ изложености покривен нематеријалном кредитном заштитом
Изложености према државама и централним банкама;	0	0
Изложености према територијалним аутономијама и јединицама локалне самоуправе;	0	0
Изложености према јавним административним телима;	0	0
Изложености према међународним развојним банкама;	0	0
Изложености према међународним организацијама;	0	0
Изложености према банкама;	0	0
Изложености према привредним друштвима;	2.242.674	2.065.309
Изложености према физичким лицима;	673	0
Високоризичне изложености;	0	0
Изложености по основу покривених обвезница;	0	0
Изложености по основу улагања у отворене инвестиционе фондове;	0	0
Остале изложености	0	0
Укупно	2.243.347	2.065.309

4.5 Тржишни ризици

Стратегијом и Политиком управљања ризицима Банке утврђено је да вредност позиција у књизи трговања не прелази:

- 5% укупних послова банке дуже од три радна дана у календарском месецу;
- 1,5 милијарди динара дуже од три радна дана у календарском месецу;
- вредност ставки у књизи трговања ни у једном моменту не прелази 6% укупних послова банке нити износ од 2 милијарде динара.

Испуњавањем наведених услова Банка нема обавезу да израчунава и обезбеђује покриће капиталних захтева у вези са тржишним ризицима који произлазе из ставки које се воде у књизи трговања, али израчунава и обезбеђује покриће капиталних захтева у вези с кредитним и девизним ризиком.

Банка за потребе обрачуна капитала за покриће изложености тржишним ризицима примењује стандардизован приступ.

Банка управља девизним ризиком и води рачуна да спречи негативне ефекте на финансијски резултат Банке, који настају по основу промене међувалутарних курсева и курса страних валута у односу на динар (негативне курсне разлике).

Банка дневно прати кретање показатеља девизног ризика и одржава га у оквиру лимита прописаног Одлуком о адекватности капитала НБС.

Капитални захтев за девизни ризик израчунава се множењем збира укупне нето отворене девизне позиције и апсолутне вредности нето отворене позиције у злату са 12%. Укупна нето отворена девизна позиција представља апсолутну вредност укупне дуге, односно укупне кратке девизне позиције, и то зависно од тога која је од ових апсолутних вредности већа. Укупна дуга девизна позиција представља збир свих дугих девизних позиција Банке по појединачној валути. Укупна кратка девизна позиција представља збир свих кратких девизних позиција Банке по појединачној валути.

У израчунавање отворене девизне позиције по појединачној валути, односно отворене позиције у злату, се укључују:

- нето спот позиција, која представља разлику између девизне имовине (умањене за исправку вредности) и девизних обавеза у тој валути (укључујући и недоспеле камате) односно разлику између имовине и обавеза у злату;

- нето "форвард" позиција, која је једнака разлици између свих износа који ће бити примљени и свих износа који ће бити плаћени на основу валутних форвард уговора (или форвард уговора на злато), укључујући и валутне фјучерс уговоре (или фјучерс уговоре на злато) и хипотетички износ из валутних свопова који није укључен у "спот" позицију,

- неопозиве гаранције, непокривене акредитиве и сличне ванбилансне ставке на основу којих је извесно да ће Банка да изврши плаћање, а веровато је да та средства неће моћи да надокнади;

- нето делта еквивалента свих валутних опција и опција на злато;

- тржишна вредност опција које нису ни валутне опције ни опције на злато, а чији је предмет уговора исказан у страниј валути.

Банка редовно, на основу доступних информација о планираним одливима односно приливима средстава у страниј валути, врши стрес тестирање показатеља девизног ризика. Такође, Банка је успоставила систем лимита како би обезбедила контролу кретања показатеља девизног ризика у прописаним оквирима.

4.6 Оперативни ризици

Банка за потребе обрачуна капитала за покриће изложености оперативном ризику примењује приступ основног индикатора.

Капитални захтев за оперативни ризик израчунат применом овог приступа једнак је износу трогодишњег просека индикатора изложености, обрачунатог на основу релевантних нето прихода, помножених стопом капиталног захтева од 15%. Трогодишњи просек индикатора изложености представља аритметичку средину вредности тог индикатора за претходне три године. Уколико је за било коју од претходне три године индикатор изложености био негативан или једнак нули, тај износ се не укључује у израчунавање трогодишњег просека, већ се овај просек израчунава као однос збира позитивних вредности индикатора изложености и броја година у којима су остварене те вредности.

Индикатор изложености се рачуна на основу података из ревидираних годишњих финансијских извештаја.

Индикатор изложености израчунава се као збир нето прихода од камата и нето некаमतних прихода на основу следећих елемената:

- приходи и расходи од камата;
- приходи од дивиденди и учешћа;
- приходи и расходи од накнада и провизија;
- добици и губици по основу продаје хартија од вредности;
- приходи и расходи од промене вредности имовине и обавеза;
- приходи и расходи од курсних разлика;
- остали приходи из редовног пословања.

У израчунавање индикатора изложености не укључују се:

- расходи индиректних отписа пласмана по основу билансних позиција;
- расходи резервисања за ванбилансне позиције;
- остали расходи из редовног пословања;
- реализовани добици/губици по основу финансијске имовине која није намењена трговању;
- остали приходи који не потичу из редовног пословања банке.

(000 РСД)

	2008	2009	2010	Просек	Капитални захтев на дан 31.12.11
Износ индикатора изложености	1.145.320	911.572	1.390.586	1.149.159	172.374
Укупно	1.145.320	911.572	1.390.586	1.149.159	172.374

4.7 Каматни ризик

Банка идентификује каматни ризик у банкарској књизи као могућност настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал Банке услед промене каматних стопа, при чему је Банка изложена каматном ризику по основу ставки које се воде у банкарској књизи.

Процена изложености каматном ризику врши се месечно. Анализом свих активних и свих пасивних ставки из банкарске књиге Банка идентификује каматно осетљиве позиције. У зависности од врсте каматне стопе прописане уговором, каматно осетљиве позиције активе и пасиве се разврставају на позиције са променљивом и позиције са фиксном каматном стопом, а потом се по интервалима доспећа истих утврђује износ диспаритета. Гап анализом идентификује се изложеност каматном ризику у случајевима када се основ пасивне каматне стопе или рочност депозита клијената разликује од основа активне каматне стопе, односно, рочности одобрених кредита.

Следећа табела приказује сензитивност биланса успеха Банке на разумно могуће промене каматних стопа уз константно одржавање осталих варијабли. Сензитивност биланса успеха представља ефекат претпостављених промена у каматним стопама на нето приходе од камата у једној години на финансијска средства и обавезе који су базирани на каматним стопама на дан 31. децембра 2011. године.

(000 РСД)

Валута	Промена у процентном поену	Сензитивност на биланс успеха
ЕУР	1%	-4.074
УСД	1%	-6.134
РСД	1,50%	35.934

Банка прави сценарија промене економске вредности банкарске књиге за мале промене каматних стопа, као и стрес каматни шок који подразумева паралелну промену просечне каматне стопе - навише или наниже за 200 базних поена.

4.8 Изложености по основу власничких улагања у банкарској књизи

Банка у својој банкарској књизи нема изложености по основу власничких улагања.

SRPSKA BANKA a.d.